

Arrest

nr. 76 660 van 6 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoeker voert problemen aan (i) van louter interpersoonlijke, en gemeenrechtelijke aard, (ii) waarvoor interne bescherming voorhanden is, (iii) die onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iv) die louter hypothetisch zijn en (v) die van medische aard zijn ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.

De bestreden beslissing stelt vast dat de beweerde problemen niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing. Hij beperkt zich louter tot theoretische overwegingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de vaststellingen in de bestreden beslissing weerleggen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot de loutere bewering dat geen interne bescherming mogelijk is en dat in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met pesterijen.

In zoverre verzoeker argumenten bijbrengt in zijn vraag tot horen zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van voormelde wet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER